

5. Andragende fra Foreningen for Ligbrænding om Foranstaltninger til, at Ligbrænding her i Danmark maa blive en tilladt Handling. (Indbragt den 25de November 1882 ved Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, G. o. s.)

Andragendet er saalydende:

„Forening for Ligbrænding.
Bestyrelsen.

Til Folkethinget.

Bilag:

- I. Foreningens Aarsberetning.
- II. Justitsministeriets Svar.
- III. Dr. Lewison: Ligbrænding eller Begravelse.
- IV. Monrad: Politiske Breve 14—18.
- V. Udskrift af Foreningens Bestyrelsesprotokol.

Den 24de Marts 1881 stiftedes „Forening for Ligbrænding“ med det Formaal:

- a) at udbrede Kundskab om de for Samfundet skadelige Følger af den nu brugelige Begravelsesmaade og om Ligbrændingens Fortrin, særlig i hygieinisk Henseende; at modarbejde de Betæneligheder, som kunde næres med Hensyn til Ligbrænding;
- b) at søge opnaaet de paagjældende Autoriteters og, om fornødent, Lovgivningsmagtens Samtykke til Ligbrænding i Danmark (Bilag I. Side 3).

Foreningen vandt hurtig Tilslutning saavel i som udenfor Kjøbenhavn og tæller nu mellem 17 og 1800 Medlemmer, af hvilke 120 ere Læger. Saavel i Dagspressen som i de medicinske Fagstifter er dens Formaal blevet anerkjendt som almenyttigt, og de Indvendinger, der ere fremkomne mod Ligbrænding, have væsentlig kun fremhævet det mod en overleveret Opfattelse Stridende ved denne Reform, uden at der er paapeget, at den paa nogen Maade staar i Strid med Religionens Fordringer.

Den 1ste Juni 1881 indgav Foreningens Bestyrelse til Justitsministeriet et Andragende om Tilladelse til at udføre Ligbrænding (Bilag I. Side 18). I dette Andragende udvikledes Sagen og anmodedes Regjeringen om at tage under Overveielse, om og paa hvilke Betingelser Ligbrænding maatte kunne tillades her i Landet, samt om og paa hvilken Maade det vilde være tilladt Geistlige, navnlig Folketjens, at medvirke ved Ligbrænding.

Den 15de Juni 1882 modtog Bestyrelsen fra Justitsministeriet et afflaende Svar (Bilag II.), i hvilket det meddeltes Foreningen, at Justitsministeriet havde brevveilet med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om Sagen, men at dette ikke vilde kunne yde sin Medvirkning til Indførelse af Ligbrænding ved at autorisere en Forandring af den anordnede Jordpaataftelsesformular til Brug ved Ligbrændinger eller overhovedet tillade Folketjens Geistlige at fungere ved disse. En saadan Medvirkning stilledes først i Udfigt, naar en almindelig Strømning i Tiden maatte have medført Ligbrændings Indførelse i de større europæiske Lande, naar det almindelige Tankesæt med Hensyn til denne Sag i vort Folk maatte have forandret sig derhen, at det uden Forargelse vilde se Ligbrænding indført, og naar tillige de hygieiniske Grunde for at forlade den nuværende Begravelsesmaade maatte gjøre sig gjældende med en ganske anden overbevisende Magt, end nu kan siges at være Tilfældet. — I Betragtning af alt dette ansaa Justitsministeriet det for unyttigt for sit Vedkommende at foretage Videre i denne Sag.

Som det var bemærket i Bestyrelsens Andragende til Justitsministeriet, lægger denne ganske vist stor Vægt paa, at det, naar Ligbrænding skulde tillades i Danmark, ikke blev udelukket, at det tilstodes Geistlige at medvirke ved en saadan Akt, idet under en modsat Forudsætning Tilladelsen let kunde blive uden praktisk Betydning. Smidlertid kunde der dog formentlig være Grund til ikke at lade Sagen falde, fordi der fra denne Side maatte frembyde sig Vanskeligheder, der for Tiden ikke lod sig fjerne. Blev Ligbrænding tilladt under de Betingelser, som Politihensyn og hvad dermed er beslægtet maatte kræve, men uden almindelig Tilladelse for Geistlige til at medvirke, vilde det vel kunne forudses, at Tilladelsen kun sjelden blev benyttet; men dels vilde det Naab ikke være affaaet, at